

ภาคผนวก

ภาคผนวก

ก) ตัวชี้วัดที่รวบรวมจากแหล่งอ้างอิงต่างๆ

- ตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ
- ดัชนีความขัดสน
- ดัชนีความก้าวหน้าของคน
- ดัชนีความอยู่ดีมีสุข
- ดัชนีวัดการพัฒนาที่ยั่งยืน

ข) สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการพิจารณาตัวชี้วัด

ค) รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการพิจารณาตัวชี้วัด

ภาคผนวก ก.

ตัวชี้วัดที่รวบรวมจากแหล่งอ้างอิงต่างๆ

- ตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ
- ดัชนีความขัดสน
- ดัชนีความก้าวหน้าของคน
- ดัชนีความอยู่ดีมีสุข
- ดัชนีวัดการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ

ตัวชี้วัด	เป้าหมายหลักและเป้าหมายย่อย
1	เป้าหมายหลักที่ 1. ขจัดความยากจนและหิวโหย เป้าหมายย่อยที่ 1.1 ลดสัดส่วนประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่า 1 เหรียญสหรัฐ ต่อวันลงครึ่งหนึ่งในช่วงปี 2533 - 2558
2	สัดส่วนประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่า 1 เหรียญสหรัฐต่อวัน (ปรับตามอำนาจการซื้อ)
3	ช่องว่างความยากจน
4	ส่วนแบ่งรายได้ / รายจ่ายของประชากร 20 % ที่ยากจนที่สุด
5	เป้าหมายย่อยที่ 2.1 ลดสัดส่วนประชากรที่หิวโหยลงครึ่งหนึ่งในช่วงปี 2533 - 2558
6	อัตราเด็กอายุต่ำกว่าห้าปีที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์
7	สัดส่วนประชากรที่ได้รับพลังงานอาหารต่ำกว่าเกณฑ์ความต้องการ
8	เป้าหมายหลักที่ 2. ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา เป้าหมายย่อยที่ 2.1 ให้เด็กทุกคนทั้งหญิงและชายสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาภายในปี 2558
9	อัตรานักเรียนต่อประชากรวัยเรียนสุทธิในระดับประถมศึกษา
10	อัตราการคงอยู่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 5
11	อัตรการอ่านออกเขียนได้ของประชากรอายุ 15 -24 ปี
12	เป้าหมายหลักที่ 3 ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศและส่งเสริมบทบาทสตรี เป้าหมายย่อยที่ 3.1 ขจัดความไม่เท่าเทียมทางเพศในการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาภายในปี 2548 และในทุกระดับการศึกษาภายในปี 2558
13	สัดส่วนหญิงต่อชายในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา
14	อัตรการอ่านออกเขียนได้หญิงต่อชายอายุ 15 -24 ปี
15	สัดส่วนผู้หญิงที่ทำงานและได้รับค่าตอบแทนนอกภาคเกษตร
16	สัดส่วนผู้หญิงในรัฐสภา
17	เป้าหมายหลักที่ 4. ลดอัตราการตาย เป้าหมายย่อยที่ 4.1 ลดอัตราการตายของเด็กอายุต่ำกว่าห้าปีลงสองในสามในช่วงปี 2533 -2558
18	อัตราการตายของเด็กต่ำกว่าห้าปี
19	อัตราการตายของทารก
20	สัดส่วนเด็กอายุหนึ่งปีที่ได้รับวัคซีนโรคหัด
21	เป้าหมายหลักที่ 5. พัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์ เป้าหมายย่อยที่ 5.1 ลดอัตราการตายของมารดาลงสามในสี่ในช่วงปี 2533 -2558
22	อัตราการตายของมารดา
23	สัดส่วนการคลอดบุตรที่ได้รับการดูแลจากบุคลากรสาธารณสุข
24	เป้าหมายหลักที่ 6 ต่อสู้โรคเอดส์ มาลาเรีย และโรคสำคัญอื่น ๆ เป้าหมายย่อยที่ 6.1 ชะลอและลดการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ภายในปี 2558
25	อัตราการติดเชื้อเอชไอวี ในสตรีมีครรภ์ 15 -24 ปี
26	อัตราการใช้ถุงยางอนามัยในการคุมกำเนิดของสตรีที่สมรสในช่วงอายุ 15 -49 ปี
27ก-1	อัตราการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มของชายในช่วงอายุ 15 -24 ปีที่เป็นกลุ่มเสี่ยงที่มีเพศสัมพันธ์สูง
27ก-2	อัตราการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มของหญิงในช่วงอายุ 15 -24 ปีที่เป็นกลุ่มเสี่ยงที่มีเพศสัมพันธ์สูง

ตัวชี้วัด	เป้าหมายหลักและเป้าหมายย่อย
19ก1	อัตราประชากรชายในช่วงอายุ 15 -24 ปี ที่ทราบว่าคนที่ดูสมบุรณ์แข็งแรงสามารถแพร่เชื้อเอชไอวีได้
19ก-2	อัตราประชากรชายในช่วงอายุ 15 -24 ปี ที่ทราบว่าการใช้ถุงยางอนามัยอย่างสม่ำเสมอสามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี
19ก-3	อัตราประชากรหญิงในช่วงอายุ 15 -24 ปี ที่ทราบว่าคนที่ดูสมบุรณ์แข็งแรงสามารถแพร่เชื้อเอชไอวีได้
19ก-4	อัตราประชากรหญิงในช่วงอายุ 15 -24 ปี ที่ทราบว่าการใช้ถุงยางอนามัยอย่างสม่ำเสมอสามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี
20	สัดส่วนของเด็กวัยเรียนที่กำพร้าต่อเด็กที่ไม่กำพร้าในช่วงอายุ 10 – 14 ปี เป้าหมายย่อยที่ 8. ป้องกันและลดการเกิดโรคมาลาเรียและโรคสำคัญอื่น ๆ ภายในปี 2558
21 -1*	อัตราการเกิดโรคมาลาเรีย
21 -2*	อัตราการตายที่เกิดจากโรคมาลาเรียในทุกวัย
21 -3*	อัตราการตายที่เกิดจากโรคมาลาเรียในช่วงอายุ 0 -4 ปี
21 -1*	การป้องกันโรคมาลาเรีย : อัตราการใช้มุ้งกันยุงประชากรที่มีอายุต่ำกว่า 5 ปี
22-2	การรักษาโรคมาลาเรีย : อัตราการรักษาใช้ด้วยยาป้องกันโรคมาลาเรียในประชากรที่มีอายุต่ำกว่า 5 ปี
23 -1	อัตราการแพร่ระบาดของวัณโรค
23-2	อัตราการตายที่เกิดจากวัณโรค
24-1	สัดส่วนผู้ป่วยวัณโรคที่ตรวจพบ
24-2	สัดส่วนผู้ป่วยวัณโรคที่รักษาหายด้วยวิธี DOTS
	เป้าหมายหลักที่ 7 : รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เป้าหมายย่อยที่ 9. กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน และลดการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 25 สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ 26 สัดส่วนพื้นที่อนุรักษ์เพื่อพิทักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพต่อพื้นที่ประเทศ 27 อัตราการใช้พลังงาน (เทียบเท่ากิโลกรัมน้ำมันดิบ) ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศหนึ่งเหรียญสหรัฐ (ปรับตามอำนาจการซื้อ) 28-1 อัตราการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อประชากร 28-2 อัตราการใช้สารทำลายโอโซนประเภท CFC (ozone – depleting CFCs) 29 สัดส่วนประชากรที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยเป็นเจ้าของหรือเช่า เป้าหมายย่อยที่ 10. ลดสัดส่วนประชากรที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งน้ำดื่มสะอาด และสวมถูกสุขลักษณะลงครึ่งหนึ่งภายในปี 2558 30-1 สัดส่วนประชากรที่สามารถเข้าถึงแหล่งน้ำดื่มสะอาดเขตเมือง 30-2 สัดส่วนประชากรที่สามารถเข้าถึงแหล่งน้ำดื่มสะอาดเขตชนบท 31 สัดส่วนประชากรที่ใช้เชื้อเพลิงประเภทฟืน ถ่าน และมูลสัตว์ เป้าหมายย่อยที่ 11. ยกระดับคุณภาพชีวิตประชากรในชุมชนแออัด 100 ล้าน คนทั่วโลกภายในปี 2563 32 สัดส่วนประชากรที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยเป็นเจ้าของหรือเช่า
	เป้าหมายหลักที่ 8. ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในประชาคมโลก เป้าหมายย่อยที่ 12. พัฒนาระบบการค้าและการเงินแบบเปิด ที่ทุกฝ่ายเคารพกฎและกติกาข้อตกลง มีความแน่นอนและไม่เลือกปฏิบัติ เป้าหมายย่อยที่ 13. ให้ความสำคัญกับประเทศพัฒนาแล้ว เป้าหมายย่อยที่ 14. ให้ความสำคัญกับประเทศที่ไม่มีพรมแดนติดทะเล และประเทศหมู่เกาะขนาดเล็ก เป้าหมายย่อยที่ 15. จัดการปัญหานี้ของประเทศกำลังพัฒนาด้วยมาตรการภายในระหว่างประเทศ เพื่อบรรเทาและแก้ไขปัญหานี้ในระยะยาว

ตัวชี้วัด	เป้าหมายหลักและเป้าหมายย่อย
33-1*	ความช่วยเหลือระหว่างประเทศ สัดส่วนเงินช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (เงินกู้และเงินให้เปล่า - ODA) รวมและสุทธิต่อรายได้ประชาชาติของประเทศ OECD /DAC
33-2*	สัดส่วนเงินช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (เงินกู้และเงินให้เปล่า - ODA) สุทธิที่ประเทศ OECD/DAC ให้ประเทศพัฒนาน้อยที่สุดต่อรายได้ประชาชาติของประเทศ OECD /DAC
34*	สัดส่วน ODA เพื่อพัฒนาบริการสังคมขั้นพื้นฐาน
35*	สัดส่วน ODA ที่ไม่มีเงื่อนไขผูกพัน
36*	สัดส่วน ODA ต่อรายได้ประชาชาติของประเทศที่ไม่มีพรมแดนติดทะเล
37*	สัดส่วน ODA ต่อรายได้ประชาชาติของประเทศหมู่เกาะขนาดเล็ก
	การเข้าถึงตลาดการค้า
38-1*	สัดส่วนสินค้านำเข้าจากประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่ต้องเสียภาษีนำเข้า
38-2*	สัดส่วนสินค้านำเข้าจากประเทศพัฒนาแล้วหลังไม่ต้องเสียภาษีนำเข้า
39-1*	อัตราภาษีสินค้านำเข้าเฉลี่ยที่ประเทศพัฒนาแล้วจัดเก็บจากสินค้า เครื่องนุ่งห่ม จากประเทศกำลังพัฒนา
39-2*	อัตราภาษีสินค้านำเข้าเฉลี่ยที่ประเทศพัฒนาแล้วจัดเก็บจากสินค้า เครื่องนุ่งห่ม จากประเทศพัฒนาแล้ว
40*	การอุดหนุนสินค้าเกษตรคิดเป็นสัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศ OECD
41*	สัดส่วน ODA เพื่อส่งเสริมศักยภาพการค้า
	ความสามารถในการจัดการและรับภาระหนี้ในระยะยาว
42*	จำนวนประเทศที่บรรลุข้อตกลงลดหนี้ของประเทศที่มีหนี้สินล้นพ้นตัว (Heavily Indebted Poor Countries -HIPC) และจำนวนประเทศที่ได้ดำเนินการสำเร็จแล้ว
43*	มูลค่าการปลดหนี้ (เหรียญสหรัฐ) ตามโครงการ HIPC
44	ภาระการจ่ายคืนหนี้คิดเป็นสัดส่วนของมูลค่าสินค้าออกและบริการ
	เป้าหมายย่อยที่ 16. ร่วมมือกับประเทศกำลังพัฒนากำหนดและดำเนินยุทธศาสตร์สร้างงานให้เยาวชน
45-1	อัตราการว่างงานในประชากรอายุ 15-24 ปี (ทั้งหมด)
45-2	อัตราการว่างงานในประชากรอายุ 15-24 ปี (ชาย)
45-3	อัตราการว่างงานในประชากรอายุ 15-24 ปี (หญิง)
	เป้าหมายย่อยที่ 17. ร่วมมือกับบรรษัทดำเนินการให้ประเทศกำลังพัฒนาสามารถเข้าถึงยาที่จำเป็นต่อการดำรงชีพในราคาถูกลง
46	สัดส่วนประชากรที่สามารถเข้าถึงยาที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ
	เป้าหมายย่อยที่ 18. ร่วมมือกันกับภาคเอกชนเพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีใหม่ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสื่อสารและสารสนเทศ
47	จำนวนสายโทรศัพท์มือถือต่อประชากร 100
48-1	จำนวนคอมพิวเตอร์ต่อประชากร 100
48-2	จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตต่อประชากร 100

ที่มา – สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, รายงานผลตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษของประเทศไทย พ.ศ. 2547, หน้า 65-66.

ดัชนีความขาดสน

ดัชนี	องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
1. ดัชนีรายได้	1. ระดับรายได้ 2. การเปลี่ยนแปลงรายได้	1. รายได้ต่อประชากร ปี 1996 (บาท) 2. การเปลี่ยนแปลงรายได้ต่อประชากร ปี 1996-98 (%) 3. การเปลี่ยนแปลงรายได้ต่อครัวเรือน 1992-96 (%)
2. ดัชนีสุขภาพอนามัย	3. สภาพสุขภาพอนามัย 4. การบริการสาธารณสุข	4. จำนวนทารกตาย (ต่อการเกิดมีชีวิต 1,000 คน) 5. จำนวนเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปีตาย (ต่อการเกิดมีชีวิต 1,000 คน) 6. จำนวนมารดาตาย (ต่อการเกิดมีชีวิต 100,000 คน) 7. การขาดสารอาหารขั้นแรกเริ่มในเด็ก (%) 8. จำนวนผู้เป็นโรคติดต่อต้องแจ้งความ (ต่อ 1,000 คน) 9. จำนวนผู้ป่วยโรคมะเร็ง (ต่อ 1,000 คน) 10. จำนวนผู้เป็นโรคติดต่อทางเพศ (ต่อ 1,000 คน) 11. จำนวนประชากรต่อแพทย์ (คน) 12. จำนวนประชากรต่อพยาบาล (คน) 13. จำนวนประชากรต่อเตียงผู้ป่วย (คน)
3. ดัชนีการศึกษา	5. สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา 6. การบริการการศึกษา	14. อัตราการรู้หนังสือในผู้ใหญ่ (%) 15. ผู้ไม่ได้รับการศึกษาในระบบ (%) 16. ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (%) 17. ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (%) 18. อัตราการเข้าเรียนระดับประถมศึกษา (%) 19. อัตราการเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษา (%) 20. จำนวนนักเรียนต่อครู (คน) 21. จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน (คน)
4. ดัชนีการจ้างงาน	7. การว่างงาน 8. การว่างงานแบบแฝง	22. ประชากรวัยทำงานที่กำลังหางานทำ (%) 23. ประชากรวัยทำงานที่รอฤดูกาลเกษตร (%)
5. ดัชนีที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม	9. คุณภาพที่อยู่อาศัย 10. คุณภาพสิ่งแวดล้อม	24. ที่อยู่อาศัยที่สร้างด้วยวัสดุไม่ถาวร (%) 25. จำนวนคนต่อห้องนอน (%) 26. ครัวเรือนที่ไม่ถูกสุขลักษณะ (%) 27. ครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ (%) 28. ครัวเรือนที่หุงต้มด้วยฟืนและถ่าน (%)
6. ดัชนีการสื่อสารคมนาคม	11. การคมนาคม 12. การสื่อสาร	29. ครัวเรือนที่มีจักรยาน (%) 30. จำนวนประชากรต่อจักรยานยนต์ (คน) 31. ครัวเรือนที่มีวิทยุ (%) 32. จำนวนประชากรต่อโทรศัพท์ (คน)
7. ดัชนีการอุปโภคบริโภค	13. การเข้าถึงสินค้าอุปโภคบริโภค	33. ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ (%) 34. ครัวเรือนที่มีตู้เย็น (%) 35. ครัวเรือนที่มีจักรเย็บผ้า (%) 36. ครัวเรือนที่มีพัดลมไฟฟ้า (%)
8. ดัชนีสถานภาพผู้หญิง	14. กิจกรรมทางเศรษฐกิจ	37. สัดส่วนผู้หญิงในวัยแรงงาน (%) 38. อัตราการว่างงานของผู้หญิง (%)

ดัชนี	องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
	15. สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา	39. ผู้หญิงที่ไม่ได้รับการศึกษาในระบบ (%) 40. ผู้หญิงที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (%) 41. ผู้หญิงที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (%) 42. ผู้หญิงที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (%) 43. อัตราการเข้าเรียนของเด็กหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (%) 44. อัตราการเข้าเรียนของเด็กหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (%)
	16. สุขอนามัยการเจริญพันธุ์	45. อัตราการคุมกำเนิด (%) 46. จำนวนมารดาตาย (ต่อการเกิดมีชีวิต 100,000 คน) 47. จำนวนผู้เป็นโรคติดต่อทางเพศ (ต่อ 1,000 คน)
	17. ชีวิตสมรสและครอบครัว	48. จำนวนบุตรโดยเฉลี่ยของผู้หญิง (คน)

ที่มา – สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ, สรุปย่อรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทย 2542, หน้า 8.

ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index – HAI)

ดัชนี HAI	องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
1. ดัชนีสุขภาพ	1. อายุขัย 2. สุขภาพอนามัย 3. การส่งเสริมสุขภาพ 4. บริการสาธารณสุข	1. อายุขัยเฉลี่ยแรกเกิด (ปี) 2. อัตราการขาดสารอาหารขั้นแรกเริ่มในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี (%) 3. จำนวนผู้เป็นโรคเอดส์ที่เพิ่มขึ้น (ต่อประชากร 100,000) 4. จำนวนผู้ป่วยโรคเรื้อรัง โรคจิต ประสาท (ต่อประชากร 1,000) 5. ประชากรมีพฤติกรรมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเช่นสูบบุหรี่ ดื่มสุรา(%) 6. จำนวนประชากรต่อแพทย์ (คน)	50 0 0 0 15 600	95 20 65 100 55 20,000
2. ดัชนีการศึกษา	5. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 6. การเข้าเรียน 7. คุณภาพการศึกษา 8. บริการการศึกษา	7. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยในประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป (ปี) 8. อัตราการเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (%) 9. อัตราการเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (%) 10. คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (%) 11. คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (%) 12. จำนวนนักเรียนต่อครูชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (คน) 13. จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (คน)	3 30 20 30 20 10 20	12 100 95 65 55 37 60
3. การทำงาน	9. การว่างงานและการ ทำงานต่ำกว่าระดับ 10. สวัสดิการแรงงาน	14. อัตราการว่างงาน (%) 15. อัตราการทำงานต่ำกว่าระดับ (%) 16. แรงงานที่มีประกันสังคม (%)	0 0 1	8 30 100
4. ดัชนีรายได้	11. ระดับรายได้ 12. การเปลี่ยนแปลงรายได้ 13. ความยากจน 14. หนี้ครัวเรือน	17. รายได้เฉลี่ยครัวเรือนต่อเดือน (บาท) 18. การเปลี่ยนแปลงรายได้เฉลี่ยครัวเรือนต่อเดือน (2541-2543) (%) 19. สัดส่วนคนจน (%) 20. ครัวเรือนที่มีหนี้ (%)	4,000 -50 0 20	30,000 40 60 90
5. ดัชนีที่อยู่อาศัยและ สภาพแวดล้อม	15. ที่อยู่อาศัย 16. สภาพแวดล้อม	21. ครัวเรือนที่สร้างด้วยวัสดุทนถาวร (%) 22. ครัวเรือนในชุมชนแออัดในเขตเมือง (%) 23. ครัวเรือนที่มีผู้เช่า (%) 24. ครัวเรือนที่หุงต้มด้วยเตาแก๊สหรือเตาไฟฟ้า (%)	70 0 30 10	100 100 100 100
6. ดัชนีชีวิตครอบครัว และชุมชน	17. ชีวิตครอบครัว 18. ความปลอดภัยในชุมชน	25. ครัวเรือนที่ผู้หญิงเป็นหัวหน้าครอบครัว (%) 26. ครัวเรือนที่ผู้สูงอายุเป็นหัวหน้าครอบครัว (%) 27. เด็กอายุ 15-17 ปีที่ทำงาน (%) 28. การหย่าร้าง (ต่อคู่สมรส 1,000 คู่) 29. คนพิการ (%) 30. การแจ้งความคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ (ต่อประชากร 100,000) 31. การจับกุมคดีเกี่ยวกับยาเสพติด (ต่อประชากร 100,000)	10 5 0 50 0 0 60	50 50 60 600 6 40 1,250
7. ดัชนีคมนาคมและ การสื่อสาร	19. คมนาคม 20. การสื่อสาร	32. ครัวเรือนที่เดินทางไปอำเภอไกลที่สุดได้สะดวกตลอดปี (%) 33. จำนวนยานพาหนะส่วนบุคคล (ต่อประชากร 1,000) 34. ครัวเรือนที่มีโทรศัพท์ (%) 35. จำนวนประชากรต่อโทรศัพท์ (คน) 36. ประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (%)	30 80 40 1 1	100 950 100 65 20
8. ดัชนีการมีส่วนร่วม	21. การมีส่วนร่วมทางการเมือง 22. การมีส่วนร่วมทางสังคม	37. การใช้สิทธิเลือกตั้ง (%) 38. จำนวนองค์กรชุมชน (ต่อประชากร 100,000) 39. ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรท้องถิ่น (%) 40. ครัวเรือนที่ร่วมกิจกรรมสาธารณประโยชน์ในชุมชน (%)	30 4 35 70	100 450 100 100

ที่มา – สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ, รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทย 2546, หน้า 106.

ดัชนีความอยู่ดีมีสุข

ดัชนี	องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
1. สุขภาพอนามัย	1. การมีชีวิตยืนยาว 2. การมีสุขภาพอนามัยที่ดี 3. การสร้างความเป็นธรรมในระบบสาธารณสุข	1. อายุขัยเฉลี่ยเมื่อแรกเกิด 2. สัดส่วนประชากรที่ไม่เจ็บป่วยในแต่ละปี 3. สัดส่วนประชากรที่มีหลักประกันสุขภาพ
2. ความรู้	4. การได้รับการศึกษาของคนไทยอย่างทั่วถึงเท่าเทียมกัน 5. คุณภาพการศึกษา	4. จำนวนปีเฉลี่ยที่ได้รับการศึกษาของประชาชน 5. อัตราการเข้าเรียนหนังสือของเด็กชั้นมัธยมต้นและมัธยมปลาย 6. ผลคะแนนการทดสอบวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์
3. ชีวิตการทำงาน	6. การมีงานทำอย่างทั่วถึง 7. ความมั่นคงในการทำงาน	7. สัดส่วนผู้ว่างงาน 8. สัดส่วนแรงงานที่บริการสวัสดิการและอยู่ในข่ายครอบคลุมของกองทุนประกันสังคม
4. รายได้และการกระจายรายได้	8. รายได้ 9. การกระจายรายได้	9. สัดส่วนคนยากจนด้านรายได้ 10. สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้
5. สภาพแวดล้อม	10. ด้านที่อยู่อาศัยและการได้รับบริการสาธารณูปโภค 11. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 12. สิ่งแวดล้อม	11. สัดส่วนครัวเรือนที่มีบ้านและที่อยู่เป็นของตนเอง 12. สัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้ 13. สัดส่วนคดีอาชญากรรมต่อประชากร 14. สัดส่วนคดีอาชญากรรมต่อประชากร 15. ดัชนีคุณภาพแหล่งน้ำ 16. สัดส่วนขยะต่อประชากรแต่ละปี 17. สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ทั้งหมด
6. ด้านชีวิตครอบครัว	13. สัมพันธภาพของสมาชิกในครอบครัว 14. การพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ	18. อัตราการหย่าร้าง 19. อัตราการจดทะเบียนสมรส 20. ความอบอุ่นของครอบครัว 21. ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้มากกว่ารายจ่ายร้อยละ 10
7. การบริหารจัดการที่ดี	15. หลักคุณธรรม 16. การมีส่วนร่วม 17. ความคุ้มค่า 18. ความโปร่งใส	22. สัดส่วนจำนวนข้าราชการที่ถูกลงโทษทางวินัย 23. สัดส่วนของผู้มาใช้สิทธิ์เลือกตั้ง 24. สัดส่วนค่าใช้จ่ายภาครัฐต่อ GDP 25. ดัชนีชี้วัดคอร์รัปชันขององค์กร Transparency International (TI)

ที่มา – สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, รายงานการติดตามผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ : 3 ปีของแผนพัฒนาฉบับที่ 9, 2548 (ภาคผนวก 2 หน้าที่ 4-5).

ดัชนีชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืน

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ความหมาย	หน่วย
1.	ประสิทธิภาพการผลิตโดยรวมรายสาขา	บ่งชี้ถึงผลผลิตภาพการผลิตโดยรวมของประเทศและบ่งชี้ถึงแนวโน้มความยั่งยืนของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทย โดยใช้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า	ร้อยละ
2.	ปริมาณการใช้พลังงานต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	บ่งชี้การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศได้ 2 ประเด็น คือ 1) การลดการใช้พลังงานของประเทศ และ 2) ความสัมพันธ์ของการใช้พลังงานต่ออัตราการเจริญเติบโตของประเทศ ซึ่งบ่งบอกถึงประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคการผลิตของประเทศ	พินตัน เทียบเท่า น้ำมันดิบ/ ล้านบาท
3.	การใช้พลังงานหมุนเวียน	บ่งชี้ถึงความสามารถในการพึ่งตนเองของประเทศในด้านพลังงานหรืออีกนัยหนึ่งคือระดับของการพึ่งพาพลังงาน	ร้อยละ
4.	ของเสียที่ถูกนำมาใช้ซ้ำหรือแปรรูปกลับมาใช้ใหม่	เป็นการส่งเสริมรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร ช่วยลดต้นทุนการจัดการของเสีย ตลอดจนแสดงพฤติกรรมกรบริโภคและวัฒนธรรมของประเทศในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับของเสีย ซึ่งบ่งชี้ถึงแนวโน้มของการจัดการของเสียอย่างยั่งยืน	ร้อยละ
5.	จำนวนองค์กรที่มีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม/ผลิตภัณฑ์หลากหลาย	แสดงว่าแนวโน้มของการผลิตและการบริโภคของประเทศได้อยู่บนพื้นฐานของการอนุรักษ์ พื้นฟู และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เป็นการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและยั่งยืนได้ในระยะยาว	บริษัท
6.	อัตราการว่างงาน	บ่งชี้ถึงการกระจายการพัฒนาอย่างเป็นธรรมและเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพของประเทศ	ร้อยละ
7.	ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	เป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงระดับการค้าและการเปิดประเทศ รวมทั้งความสามารถในการพึ่งพาตนเองและเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจ	ร้อยละ
8.	สัดส่วนหนี้ต่างประเทศระยะสั้นต่อเงินสำรองระหว่างประเทศ	การเป็นหนี้แสดงถึงผลกระทบในทางลบต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม และการลดความยากจนของประเทศ	ร้อยละ
9.	สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	เป็นการวัดระดับการเป็นหนี้สาธารณะ และเป็นตัวชี้วัดที่ช่วยประเมินสถานการณ์และความสามารถที่จะรองรับการเป็นหนี้ของประเทศ	ร้อยละ
10.	สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้	เพื่อวัดความไม่เท่าเทียมกันในการได้รับรายได้หรือกระจายความมั่งคั่งในกลุ่มประชากร	0 ถึง 1
11.	สัดส่วนคนยากจนด้านรายได้ (Poverty incidence)	บ่งชี้ว่าการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมีการกระจายไปสู่ประชากรทุกภาคส่วนอย่างเท่าเทียมเพียงใด รวมถึงศักยภาพในการปรับตัวของประเทศไทยบนฐานสังคมแห่งความรู้	ร้อยละ
12.	ช่องว่างระหว่างกลุ่มที่มีรายได้สูงสุดและกลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดตามควินไทล์	เป็นการวัดการกระจายความมั่งคั่งที่เป็นผลจากการพัฒนาประเทศ หากประเทศต้องการพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนช่องว่างของรายได้ระหว่างคนที่มีรายได้สูงสุดกับคนที่มีรายได้ต่ำสุด	เท่า (ร้อยละ)
13.	จำนวนปีเฉลี่ยที่ได้รับการศึกษาของประชาชน	เพื่อบ่งชี้ศักยภาพของประชากรและประสิทธิภาพในการให้บริการด้านการศึกษาของภาครัฐ	ปี
14.	ผลคะแนนการทดสอบ 4 วิชาหลัก	เพื่อวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการศึกษาที่รัฐมีให้แก่ประชากร ซึ่งจะเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของประชากร	ร้อยละ

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ความหมาย	หน่วย
15.	การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	เพื่อสะท้อนถึงขีดความสามารถด้านภูมิปัญญาและศักยภาพของประชากรในการวิจัยและพัฒนา ซึ่งเป็นมาตรฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศด้านเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรให้มากที่สุด	ร้อยละ
16.	อายุขัยเฉลี่ยเมื่อแรกเกิด	แสดงถึงความสามารถในการบริหารจัดการของรัฐในการให้บริการทางสาธารณสุข ภาวะโภชนาการ และการเข้าถึงบริการพื้นฐานด้านสุขภาพของประชากร	ปี
17.	สุขภาพประชาชน	เพื่อบ่งชี้ภาวะสุขภาพ สวัสดิการ และการคุ้มครองทางสังคมที่รัฐมีให้แก่ประชาชนของภาครัฐ	ร้อยละ
18.	การเข้าถึงน้ำดื่มสะอาดของประชากร	เป็นการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนของภาครัฐ	ร้อยละ
19.	ความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินจากภัยพิบัติและอุบัติเหตุ	เป็นการสะท้อนความเข้มแข็งของภาครัฐและประสิทธิภาพในการดำเนินงานป้องกัน ภัยพิบัติ ฟื้นฟูและบรรเทาความเสียหายทั้งที่เกิดจากอุบัติเหตุและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความอยู่ดีมีสุขของประชาชน และเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ	ร้อยละ
20.	ความปลอดภัยในชีวิต	บ่งชี้สภาพแวดล้อมและความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	คดีต่อพันคน
21.	จำนวนกิจกรรมการส่งเสริม อนุรักษ์ พัฒนา สืบทอด และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม	สะท้อนถึงการหล่อหลอมและพัฒนาทางความคิดของประชากรในประเทศ ซึ่งมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมิสูญเสียความเป็นเอกลักษณ์ของคน เป็นการสร้างข้อได้เปรียบ แข่งแข่งขันในแง่ความอุดมสมบูรณ์ของทุนทางสังคม ซึ่งเป็นต้นทุนที่มีมูลค่าเพิ่มและฐานสู่ความยั่งยืนของประเทศ	จำนวนกิจกรรมต่อปี
22.	การละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยภาครัฐ	บ่งชี้การละเมิดสิทธิและการไม่มีการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างเข้มแข็งจริงจัง ซึ่งเป็นสิ่ง กุศลซึ่งการพัฒนาทางสังคม สวัสดิภาพความปลอดภัยของประชาชน	ครั้งต่อประชากรแสนคน
23.	สัดส่วนของหญิงและชายที่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น	เพื่อประเมินมาตรการ โครงการ หรือนโยบายรัฐที่มุ่งสร้างความเท่าเทียม และส่งเสริมการพัฒนาคนทั้งด้านสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาคระหว่างเพศ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการพัฒนา	หญิงต่อชาย 100 คน
24.	ดัชนีการรับรู้เรื่องคอร์รัปชัน	สะท้อนความโปร่งใสและการบริหารจัดการที่ดีของภาครัฐและเอกชน	ร้อยละ
25.	จำนวนแผนชุมชน	แสดงถึงการมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นของชุมชนอันเป็นนิมิตหมายที่ดีในการพัฒนาประเทศให้ยั่งยืนต่อไปในอนาคต	ร้อยละ
26.	สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ	บ่งชี้ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติอันเป็นรากฐานหลักของการดำรงชีวิตและระบบการผลิตในระบบเศรษฐกิจเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนได้	ร้อยละ
27.	สัดส่วนของพื้นที่ป่าชายเลน	บ่งชี้ถึงศักยภาพในการรองรับผลกระทบจากการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ชายฝั่งทะเลและความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรชายฝั่งทะเลในปัจจุบันและอนาคต	ร้อยละ
28.	ปริมาณสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่จับได้ต่อชั่วโมง	บ่งชี้ความอุดมสมบูรณ์ของสัตว์น้ำชายฝั่งทะเลอันเป็นทุนสำรองด้านแหล่งอาหารและทิศทางการพัฒนาของประเทศ	ร้อยละ
29.	แหล่งที่อยู่อาศัยของชนิดพันธุ์ที่อยู่ในสถานภาพอันตรายที่อยู่ในพื้นที่คุ้มครอง	บ่งชี้ถึงสถานภาพความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการช่วยรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	ร้อยละ

ลำดับ	ตัวชี้วัด	ความหมาย	หน่วย
30.	สัดส่วนปริมาณน้ำผิวดินที่นำมาใช้ต่อปริมาณที่มีอยู่ทั้งหมดและปริมาณน้ำใต้ดินที่ใช้ต่อปริมาณที่สามารถใช้งานได้	ทำให้ทราบถึงปริมาณความต้องการและประสิทธิภาพในการใช้น้ำ	ร้อยละ
31.	สัดส่วนของแหล่งน้ำที่มีคุณภาพอย่างต่ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้ต่อแหล่งน้ำทั้งหมด	บ่งชี้ถึงประสิทธิภาพการจัดการคุณภาพน้ำของประเทศ ว่ามีความสมดุลในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่ไปกับสิ่งแวดล้อมหรือไม่	ร้อยละ
32.	พื้นที่ที่ไม่เหมาะสมต่อการเกษตร	บ่งชี้ถึงความอุดมสมบูรณ์ของผลผลิตการเกษตร	ร้อยละ
33.	คุณภาพอากาศในเมืองหลักที่เกินค่ามาตรฐาน	บ่งชี้ให้เห็นถึงคุณภาพชีวิต ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรของประเทศ	ร้อยละ
34.	สัดส่วนของเสียที่ได้รับการบำบัดอย่างถูกต้อง	แสดงถึงประสิทธิภาพของรัฐบาลในการบริหารจัดการและควบคุมผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากของเสียอันตราย	ร้อยละ
35.	ปริมาณการใช้สารเคมีทางการเกษตร	บ่งชี้ถึงวิวัฒนาการในภาคการเกษตรกรรมเพื่อเข้าสู่สมดุลของระบบนิเวศ คงความสมดุลของระบบนิเวศ	เมตริกตันต่อปี
36.	จำนวนเครือข่ายเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	บ่งชี้ถึงปริมาณการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานเพื่อสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและคุ้มครองสิ่งแวดล้อม	จำนวน
37.	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	บ่งชี้ถึงประสิทธิภาพการใช้พลังงานและภาวะการเกิดมลพิษของประเทศ ซึ่งมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมโดยรวมของโลก	กิกะกรัม/ GDP กิกะกรัม/หัว
38.	ปริมาณการใช้สารทำลายโอโซน	การลดลงของโอโซนในชั้นบรรยากาศ ทำให้รังสีอัลตราไวโอเล็ตเข้ามาสู่โลกได้มากขึ้น และเป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตทั่วโลก	ตันต่อปี

ที่มา – สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, รายงานการติดตามผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ : 3 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9, 2548 (ภาคผนวก 3 หน้า 5-9).

ภาคผนวก ข.

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการพิจารณาตัวชี้วัด

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ
เรื่อง การพัฒนาตัวชี้วัดและข้อมูลสถานภาพสตรีไทย

ในวันที่ 17 สิงหาคม 2548 เวลา 08.30 – 16.30 น.

ณ โรงแรมปรีณซ์พาเลซ มหานาค กรุงเทพมหานคร

การประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ มีผู้เข้าร่วมการประชุมจำนวน 100 คน ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน สถาบันการศึกษา มูลนิธิและสมาคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงตัวชี้วัดและข้อมูล สรุปผลการประชุมดังนี้

นายชาญยุทธ โฆศิรินนท์ ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กล่าวรายงานการประชุม

นายสกล บุญคำ รองปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กล่าวเปิดการประชุม

นางอัมมชานา วุฒิสมนุรักษ์ หัวหน้ากลุ่มการวิจัยและสารสนเทศ สำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย ชี้แจงรายละเอียดของการดำเนินงานโครงการพัฒนาตัวชี้วัดและรวบรวมข้อมูลสถานภาพสตรีไทย ปีงบประมาณ 2548

รองศาสตราจารย์ ดร. จุรี วิจิตรวาทการ บรรยายในหัวข้อเรื่อง “ความสำคัญของตัวชี้วัดสถานภาพสตรี” มีรายละเอียดดังนี้

รู้สึกมีความยินดีที่ได้เริ่มเห็นทิศทางของการทำงานด้านสตรีว่าได้ก้าวหน้าไปอีกขั้นหนึ่ง เพราะตัวชี้วัดถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี อีกทั้งยังขอแสดงความยินดีและชื่นชมในความพยายามและความตั้งใจจริงของเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการ

ปัญหาในการทำงานเกี่ยวกับเรื่องตัวชี้วัดคือการถูกท้าทายจากสังคมว่าสังคมไม่มีความเสมอภาคอย่างไร ดังนั้นการมีข้อมูลจะเป็นพื้นฐานและเป็นการสร้างน้ำหนักในการสร้างความเข้าใจให้สังคม

ประเด็นที่ได้มีการกล่าวถึงมากเรื่องหนึ่งในการประชุมขององค์การสหประชาชาติ คือเรื่องสถิติและข้อมูล โดยจะพบปัญหาว่าการจัดเก็บข้อมูลสถิติไม่ทันสมัย ขาดบุคลากร ขาดงบประมาณ และความเข้าใจ ซึ่งเหล่านี้ถือเป็นปัญหาด้านเทคนิค แต่ปัญหาที่สำคัญอีกด้านหนึ่ง คือ ปัญหาโดยรวมที่ไม่มีมิติในการแยกเพศข้อมูล ดังนั้น จึงมีการรณรงค์ให้มีการเก็บข้อมูลแยกเพศ จะเห็นว่าองค์การสหประชาชาติให้ความสำคัญกับการเก็บข้อมูลแยกเพศ โดยภายในองค์การสหประชาชาติเองพบปัญหาในการส่งเสริมสตรีเข้าสู่การบริหารระดับสูงโดยสตรีเข้าสู่ตำแหน่งเหล่านี้้น้อยมาก และจากข้อมูลที่ได้มานั้นเองเป็นตัวสื่อ

ให้เห็นถึงปัญหา จึงมีการทำวิจัยต่อเนื่องเพื่อหาสาเหตุของปัญหาดังกล่าวและพบว่า ปัญหาเกิดจากกระบวนการสรรหาบุคคลเพราะการประกาศสรรหาบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งจะประกาศภายในหน่วยงานก่อน ซึ่งเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคคลภายนอกที่มีความสามารถ นอกจากนี้การเข้าสู่ตำแหน่งสูงภายในองค์กรสหประชาชาติมักจะต้องย้ายไปประจำที่สำนักงานใหญ่ ณ นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ทำให้ผู้ชายมีโอกาสมากกว่าเนื่องจากมีความคล่องตัวมากกว่า ในขณะที่ผู้หญิงเองมักคำนึงถึงครอบครัว และอาจจะเลือกอยู่กับครอบครัวมากกว่า ประกอบกับทางองค์การสหประชาชาติไม่มีกลไกหรือนโยบายที่จะส่งเสริมการทำงานของคู่สมรส

ประโยชน์ของตัวชี้วัด คือ หากมีการรวบรวมข้อมูลที่สมบูรณ์จะสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาที่แท้จริง อันจะนำไปสู่การพิจารณากำหนดนโยบายได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตัวอย่างเช่น ข้อมูลการดำรงตำแหน่งผู้บริหารและคณะกรรมการระดับชาติในภาครัฐ พบว่า ผู้หญิงมีส่วนการดำรงตำแหน่งน้อยมาก เช่น บริษัทการบินไทย จำกัดมหาชน จะพบว่าคณะกรรมการบริหารเป็นผู้ชายทั้งหมด ในขณะที่พนักงานและลูกค้าส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง อาจมีผลทำให้การแก้ปัญหาหรือการกำหนดนโยบายไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร หากมีคณะกรรมการที่เป็นผู้หญิง อาจจะทำให้มีมุมมองในการแก้ปัญหาและมีข้อเสนอแนะที่แตกต่างจากผู้ชาย ซึ่งอาจจะสามารถลดรายจ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น หากพิจารณาเปรียบเทียบตัวอย่างของคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่จะต้องมีตัวแทนของผู้ถือหุ้นรายย่อย เพื่อเป็นตัวแทนสิทธิประโยชน์ของผู้ถือหุ้นรายย่อย เป็นต้น ดังนั้น การมีข้อมูลสถิติที่ชัดเจนจะเป็นข้อมูลเหตุผลที่สนับสนุนว่า การมีคณะกรรมการผู้หญิง ทำให้เกิดมุมมองที่แตกต่างขึ้น

นอกจากนี้โครงการพัฒนาตัวชี้วัดจำเป็นต้องดำเนินการและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นส่วนที่จะต้องสร้างความเข้าใจกับผู้บริหารว่าข้อมูลต้องมีการพัฒนา ทำซ้ำ และปรับปรุงตัวชี้วัดให้เหมาะสมอยู่เสมอ และต้องพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของตัวชี้วัด รวมทั้งจะต้องพิจารณาวัตถุประสงค์และเป้าหมายของตัวชี้วัดว่าสะท้อนสถานภาพสตรีได้เพียงใด เพราะตัวชี้วัดเหล่านี้จะเป็นพื้นฐานนำไปสู่การแก้ไขปัญหาการกำหนดนโยบายทั้งในภาพกว้าง และเฉพาะด้านและการขยายองค์ความรู้เกี่ยวกับสตรีต่อไป เราจะสามารถใช้ตัวชี้วัดในการรณรงค์กระตุ้นให้ผู้บริหารได้เข้าใจปัญหาและเกิดแนวร่วมในการแก้ไขปัญหาดังนั้น สิ่งที่สำคัญอีกประเด็นหนึ่งคือการพิจารณาความเที่ยงตรง แม่นยำ คุณภาพของการจัดเก็บความทันสมัยของข้อมูลด้วย ทั้งนี้ สค. อาจขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ประเด็นสุดท้าย คือ การทำงานด้านข้อมูลไม่จำเป็นต้องใจร้อน การพัฒนาข้อมูลเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีและจะต้องมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ และเป็นขั้นตอน จะต้องมีการทำซ้ำเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าจะสามารถนำตัวชี้วัดไปใช้ได้ โดยที่จะต้องคำนึงถึงการปรับเปลี่ยนบริบทของประเทศ นอกจากนี้ควรพิจารณาให้ละเอียดว่าข้อมูลที่มีอยู่ยังมีการใช้กันอยู่หรือไม่ ยกตัวอย่างเช่น กฎหมายบางตัว อาทิ การลวนลามทางเพศที่มีอยู่แต่เราไม่ได้ใช้ในทางปฏิบัติ เนื่องจากไม่มีกลไกหรือวิธีการที่เอื้อต่อการ

นำไปใช้ และตัวชี้วัดใดที่สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ก็ควรให้นำหนักมากแก่ตัวชี้วัดนั้น ๆ ตลอดจนจะต้องพิจารณาถึงความซับซ้อนของข้อมูล เช่น ในเวทีขององค์การสหประชาชาติจะพิจารณามิติต่างๆ ได้แก่ ความเที่ยงตรง แม่นยำ วิธีการจัดเก็บที่มีคุณภาพ ความทันสมัยของข้อมูลและการมีข้อมูลแยกเพศ ทำที่สุดต้องพิจารณาว่าตัวชี้วัดที่มีเหล่านี้จะนำมาทำอะไร เพื่ออะไร ใช้ประโยชน์เพื่อใคร และจะต้องดูแลดับความสำคัญของตัวชี้วัดเหล่านั้นด้วย

สรุปผลการประชุมกลุ่ม

จากการประชุมกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม ผู้เข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อยได้ร่วมแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุง แก้ไขตัวชี้วัดและข้อมูล ดังนี้

ข้อเสนอแนะภาพรวมของตัวชี้วัด

1. ควรจัดกลุ่มตัวชี้วัดแต่ละประเด็น เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและเข้าใจง่าย
2. หาข้อมูลเพิ่มเติม เช่น ปรับข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน ถ้ายังไม่มีข้อมูลควรมีการหาเพิ่มเติม
3. ตัวชี้วัดแต่ละประเด็นควรมีนิยามที่ชัดเจน
4. ตัวชี้วัดแต่ละประเด็นควรมีเจ้าภาพหลักและเจ้าภาพรอง ในการจัดเก็บข้อมูล

ข้อเสนอแนะตามประเด็น

ประเด็นที่ 1 : ผู้หญิงกับความยากจน

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำข้อมูล เส้นความยากจน สัดส่วนคนจน จำนวนคนจน จำแนกตามเพศ ในปี 2543 2545 และ 2547 ใหม่ เป็นข้อมูลล่าสุด

- ตัวชี้วัด 1.3 “สัดส่วนรายได้เฉลี่ยของหัวหน้าครัวเรือนหญิงต่อหัวหน้าครัวเรือนชาย” ควรจะเปลี่ยนเป็น “อัตราส่วนรายได้เฉลี่ยของหัวหน้าครัวเรือนหญิงต่อหัวหน้าครัวเรือนชาย”

ประเด็นที่ 2 : การศึกษาและการฝึกอบรมของสตรี

ตัวชี้วัด 2.1 “จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยในประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป” ข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา และข้อมูลสถิตินักเรียนจากกรมต่างๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตัวชี้วัด 2.2 “อัตราการเข้าเรียนโดยรวมทั้งหมด” สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษามีข้อมูลเผยแพร่ ซึ่งเป็นการนำข้อมูลจากกรมต่างๆ ของกระทรวงศึกษาธิการมาวิเคราะห์จำแนกตามเพศ

ตัวชี้วัด 2.4 “อัตราการเข้าฝึกอบรมอาชีพ” ควรหาข้อมูลด้านการฝึกอบรม เพิ่มเติมจาก สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพมหานคร และควรมีเจ้าภาพรับผิดชอบในการรวบรวมข้อมูลด้านการฝึกอบรม

ตัวชี้วัด 2.5 “นโยบายและโครงการเพื่อผู้หญิงด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” เจ้าหน้าที่จะไปรวบรวมข้อมูลโครงการการให้ทุนแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี – เอก โดยมีข้อมูลแยกเพศ และมีโครงการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแต่ไม่ได้เน้นด้านสตรี ของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ

ตัวชี้วัด 2.6 “สัดส่วนผู้หญิงในงานด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร (ICT)” ,ตัวชี้วัด 2.7 “การเข้าถึงคอมพิวเตอร์”, ตัวชี้วัด 2.8 “สัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ต”, ตัวชี้วัด 2.9 “อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต” สำนักงานสถิติแห่งชาติจัดทำสรุปผลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ. 2548 โดยให้ประสานกับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรง และขอให้นิยามความหมายของตัวชี้วัดให้ชัดเจน

ตัวชี้วัด 2.10 “นโยบายระดับชาติและระดับจังหวัดที่จะลดช่องว่างระหว่างเพศ ใน ICT” นโยบายที่กำหนดโดยกระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสาร ไม่ได้ระบุการแยกเพศ

ตัวชี้วัด 2.12 “อัตราการอ่านออกเขียนได้ของประชากรอายุ 15-24 ปี”, ตัวชี้วัด 2.14 “อัตราการมีทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศของประชากรอายุ 15-24 ปี”, ตัวชี้วัด 2.17 “อัตราการอ่านออกเขียนได้หญิงต่อชายอายุ 40 ปีขึ้นไป”, ตัวชี้วัด 2.18 “อัตราการรู้หนังสือของผู้ใหญ่” ตัวชี้วัดชุดนี้ น่าจะเป็นตัวชี้วัดกลุ่มเดียวกัน และขอให้แยกข้อมูลตามกลุ่มอายุ

ตัวชี้วัด 2.13 “อัตราการคงอยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย” ให้ตรวจสอบข้อมูลจากกลุ่มสารสนเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

ตัวชี้วัด 2.15 “อัตราส่วนนักศึกษาหญิงต่อนักศึกษาชายในระดับอุดมศึกษาบางสาขาวิชา” ให้ตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวชี้วัด 2.16 “อัตราส่วนนักเรียนหญิงต่อนักเรียนชาย” ตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานจากกระทรวงศึกษาธิการ

ประเด็นที่ 3 : ผู้หญิงกับสุขภาพ

- กรมอนามัยจะดำเนินการส่งข้อมูลเพิ่มเติมให้แก่ สก. ภายหลัง ได้แก่ โรคมะเร็งในเต้านมและปากมดลูก, การมีบุตรยาก

- สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ จะดำเนินการส่งข้อมูล Healthy Thailand ให้แก่ สก. ภายหลัง

- ให้มีการจัดข้อมูลจำแนกตามกลุ่ม ได้แก่ เด็กแรกเกิด อายุ 0-5 ปี , เด็ก อายุ 6-15 ปี , วัยทำงาน อายุ 15-59 ปี, ผู้สูงอายุ อายุ 60 ปี ขึ้นไป

- ควรมีการเรียงลำดับข้อมูล เช่น เด็ก เยาวชน วัยทำงาน ผู้สูงอายุ เพื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของสตรี ตามช่วงวัย

- ให้มีการจัดส่งข้อมูลภายหลังได้

- ควรมีการเพิ่มเติมข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กรุงเทพมหานคร

- แหล่งข้อมูลน้อยเกินไป
- ควรมีการแบ่งข้อมูลเป็นในเขต – นอกเขตเทศบาล
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้เกี่ยวกับการติดเชื่อเอส

ประเด็นที่ 4 : เรื่องความรุนแรงต่อสตรี

- โดยภาพรวมควรเน้น ประเด็นเรื่องปัญหา อุปสรรค ความเป็นไปได้ของกฎหมาย
- ตัวชี้วัดบางตัวที่ประเทศไทยควรมี แม้ไม่มีข้อมูลก็ควรจะคงไว้
- กำหนดจัดกลุ่มตัวชี้วัด กรอบความหมายความรุนแรง ได้แก่
 1. การค้ามนุษย์ (กฎหมายระหว่างประเทศ และกฎหมายในประเทศ)
 2. ความรุนแรงในรูปแบบต่างๆ
 3. ความรุนแรงในครอบครัว
- ควรมีสถิติข้อมูลเรื่องผู้หญิงที่ถูกกระทำรุนแรง ผู้หญิงที่ถูกล่อลวงจากต่างชาติ โดยขอจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
- เสนอให้มีการจัดลำดับของตัวชี้วัดใหม่ โดยเริ่มจาก 4.7 4.1 4.2 ตามลำดับ
- เรื่องการค้ามนุษย์และการค้าประเวณีไม่เหมือนกัน ควรเติมตัวชี้วัดที่ขาดไป และจำนวนการค้ามนุษย์ควรใส่ แต่อาจจะไว้ว่าต้องเก็บข้อมูลเพิ่มเติม
- ในส่วนของกฎหมายควรบอกด้วยว่า มีการใช้กฎหมายแต่ละฉบับเท่าไร สามารถให้ความคุ้มครองได้หรือไม่
- ตัวชี้วัด 4.1 “การให้สัตยาบันอนุสัญญาเรื่องการค้ามนุษย์และการขายมนุษย์ให้เป็นทาส” เพิ่มบันทึกข้อตกลง ระหว่างประเทศ และเพิ่ม MOU ระหว่างประเทศ ได้แก่ ระหว่างไทย - ลาว / ไทย- กัมพูชา และ ข้อตกลงรัฐมนตรี 6 กลุ่มน้ำโขง (สปป.)
- ตัวชี้วัด 4.2 “กฎหมายที่ต่อต้านความรุนแรงที่มีสาเหตุมาจากบทบาทความสัมพันธ์หญิงชาย (gender - based violence)” ให้ เพิ่มรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 มาตรา 53 และกล่าวถึงประเด็นที่ มาตรา 276 เป็นกฎหมายที่ส่งเสริมความรุนแรง
- ตัวชี้วัด 4.3 “กฎหมายที่ต่อต้านการท้องเที่ยวเพื่อจุดประสงค์ทางเพศและการค้าหญิง” หัวข้อตัวชี้วัดควรกว้างมากกว่านี้ เนื่องจากประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายนี้โดยตรง
- ตัวชี้วัด 4.4 “ระบบให้ความช่วยเหลือสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง (ศูนย์บริการช่วยเหลือเด็กและสตรีในภาวะวิกฤตจากความรุนแรง)” ควรรวมข้อมูลในส่วนของ NGOs ด้วย เนื่องจากเป็นการเสริมในส่วนของการทำงานภาครัฐ ข้อมูลเพิ่มเติมที่ สท. สป. สปป.
- ตัวชี้วัด 4.5 “การจัดทำข้อมูลสถิติเรื่องความรุนแรงที่มีสาเหตุมาจากบทบาทความสัมพันธ์หญิงชาย” ควรรวมตัวเลขภาครัฐและภาค NGOs จะ ได้เห็นภาพชัดเจน
- ตัวชี้วัด 4.6 “ทุนเพื่อการวิจัยเรื่องความรุนแรงต่อสตรี” มุลนิธิ สสส. มีการตั้งทุนการวิจัยเรื่องความรุนแรงจากเหล่า

- ตัวชี้วัด 4.7 “เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ผู้เข้ารับบริการศูนย์พึ่งได้ ซึ่งเป็นศูนย์ที่ให้บริการช่วยเหลือผู้ถูกกระทำ ความรุนแรง” ควรรวมมูลนิธิต่างๆ ด้วย เช่น มูลนิธิเพื่อนหญิง มูลนิธิผู้หญิง

- ตัวชี้วัด 4.8 “การดำเนินคดีเกี่ยวกับเรื่องความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิง” (คดีความผิดเกี่ยวกับการข่มขืนกระทำชำเรา ม. 276 ที่พิจารณาเสร็จไปของศาลชั้นต้นและศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร) ควรดู ป. วิอาญา ด้วย เพราะมีนักจิตวิทยา ตำรวจ และนักสังคมสงเคราะห์ร่วมพิจารณาด้วย เนื่องจากมีการเก็บสถิติ

- ตัวชี้วัด 4.9 “การดำเนินคดีเกี่ยวกับการค้าประเวณี” (ความผิดตามพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีที่พิจารณาเสร็จไปในคดีอาญาของศาลชั้นต้นและศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร) ควรเปรียบเทียบจำนวนคดีเรื่องการค้าประเวณีต่อผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อการค้าประเวณีว่าผู้ตกเป็นเหยื่อมีจำนวนเพิ่มหรือลดเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนคดี

ประเด็นที่ 5 : ผู้หญิงในสถานการณ์ความขัดแย้งที่มีการใช้อาวุธ

ข้อมูลจากเจ้าหน้าที่สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ได้แนะนำให้ดูคำสั่งนโยบายการจัดการความขัดแย้งด้วยสันติวิธี ที่ 187/2546 เพิ่มอีก 1 คำสั่งเพราะครอบคลุมทุกภาคของประเทศไทย และเป็นคำสั่งที่ใช้ได้ในทุกสถานการณ์ที่เกิดความขัดแย้ง แต่เป็นไปในภาพรวมไม่ได้เฉพาะเจาะจงไปที่ผู้หญิงหรือผู้ชาย และได้แนะนำให้ดูในคณะกรรมการยุทธศาสตร์สันติวิธี (กยส.) เพิ่มเติมด้วยในประเด็น ตัวชี้วัด 5.1 “นโยบายและแผนงานที่ป้องกันการละเมิดสิทธิของผู้หญิงในสถานการณ์ความขัดแย้ง”

ประเด็นที่ 6 : สตรีกับเศรษฐกิจ

- ตัวชี้วัด 6.6 “โครงการเสริมสร้างศักยภาพการหารายได้ของผู้หญิง” ตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงอุตสาหกรรม กรุงเทพมหานคร

- ตัวชี้วัด 6.7 “การให้คำปรึกษาและการให้บริการจัดหางานสำหรับผู้หญิง” เจ้าหน้าที่ได้เสนอแนะว่ามีข้อมูลบริการจัดหางานแยกเพศ ที่กรมการจัดหางาน แต่ไม่นับสำคัญในการบริการผู้หญิงโดยเฉพาะ

- ตัวชี้วัด 6.8 “การฝึกอบรมอาชีพเกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่สำหรับผู้หญิงที่ครอบครัวมีรายได้น้อย” ผู้เข้าร่วมประชุมให้สัมภาษณ์ว่า การฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีขอบเขตอย่างไร และตรวจสอบข้อมูล เช่น OTOP และการเพาะเนื้อเยื่อของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ตัวชี้วัด 6.9 “นโยบาย/โครงการส่งเสริมผู้ประกอบการหญิง” ผู้เข้าร่วมประชุมให้ความเห็นว่า นโยบาย/โครงการไม่น่าจะเป็นตัวชี้วัด ตัวชี้วัดน่าจะวัดด้วย จำนวน ร้อยละ เป็นต้น

- ตัวชี้วัด 6.10 “อัตราการมีส่วนร่วมในตลาดแรงงาน” ตัวชี้วัดกับวัตถุประสงค์ไม่สอดคล้องกัน คือ ตลาดแรงงานจะหมายถึง เฉพาะผู้มีงานทำเท่านั้น แต่การมีส่วนร่วม ในกำลังแรงงาน จะหมายถึง ทั้งผู้มีงานทำและผู้ว่างงานและผู้ที่อยู่ฤดูกาล ถ้าต้องการสะท้อนให้เห็นภาพตามวัตถุประสงค์น่าจะเปลี่ยนชื่อตัวชี้วัด เป็น “อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน” ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

- ตัวชี้วัด 6.13 “สัดส่วนรายได้หญิงต่อชายในการทำงานที่ได้รับค่าตอบแทนนอกภาคเกษตร” และ ตัวชี้วัด 6.14 “สัดส่วนผู้หญิงในการทำงานที่ได้รับค่าตอบแทนนอกภาคเกษตร” เป็นตัวชี้วัดใน MDGs ซึ่งสำนักงานสถิติแห่งชาติมีแผนที่จะจัดทำข้อมูลทั้ง 2 ตัวชี้วัดนี้ ขอให้ติดตามอย่าง สำนักสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งกำลังจัดทำอยู่

- ตัวชี้วัด 6.15 “การมีส่วนร่วมของผู้หญิงในสหภาพแรงงาน”

สหภาพแรงงานในกิจการเอกชน

1. สหภาพแรงงานรวมทั้งประเทศ 1,354 สหภาพ มีสมาชิกรวม 311,344 คน

(ยังไม่ได้มีการจัดเก็บข้อมูลจำแนกตามเพศ)

2. มีกรรมการบริหารสหภาพแรงงาน 14,524 คน

เป็นชาย 9,879 คน หรือ 68.02 % เป็นหญิง 4,645 คน หรือ 31.98%

สหภาพแรงงานในรัฐวิสาหกิจ

1. ประเทศไทยมีรัฐวิสาหกิจ 65 แห่ง / 266,475 คน มีสหภาพแรงงานในรัฐวิสาหกิจ 45 สหภาพ มีสมาชิกสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ 168,602 คน (ยังไม่ได้มีการจัดเก็บข้อมูลจำแนกตามเพศ)

2. ยังไม่ได้มีการประมวลผลข้อมูลกรรมการบริหารสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักแรงงานสัมพันธ์ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

- ตัวชี้วัด 6.16 “ผู้หญิงในตำแหน่งการบริหารภาครัฐกิจ” หาข้อมูลเพิ่มเติมจากสมาคมนักธุรกิจและสภาหอการค้าไทย ของกระทรวงแรงงาน

- ตัวชี้วัด 6.18 “สัดส่วนบุตรอายุต่ำกว่า 5 ปี ของผู้หญิงทำงานที่ได้รับการดูแลในสถานเลี้ยงเด็ก” ไม่มีข้อมูล (ข้อมูลส่วนใหญ่จะเน้นผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการและชุมชน ซึ่งไม่ครอบคลุมสำหรับพนักงานเอกชน และข้าราชการ)

- ตัวชี้วัด 6.20 “ร้อยละของผู้หญิงทำงานที่ถูกล่วงเกินทางเพศในที่ทำงาน” หาข้อมูลจากศูนย์ด้านภัยทางเพศ สำนักงาน ก.พ. Hotline โทร. 1786

ประเด็นที่ 7 : ผู้หญิงในการตัดสินใจ

ข้อมูลจากเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ได้ให้คำแนะนำในส่วนของ ตัวชี้วัด 7.5 “สัดส่วนข้าราชการหญิงในระดับผู้บริหาร” และตัวชี้วัด 7.9 “การอบรมภาวะการเป็นผู้นำ” สำหรับเจ้าหน้าที่รัฐผู้หญิง โดยให้ข้อมูลสำหรับติดต่อเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเรื่องเหล่านี้โดยตรง

ประเด็นที่ 9 : สิทธิมนุษยชนต่อสตรี

- ตัวชี้วัด 9.4 “กฎหมายที่ปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของผู้หญิง” เพิ่มแหล่งข้อมูลของ สท. เรื่อง MOU

- ตัวชี้วัด 9.7 “การให้ความรู้ด้านกฎหมายแก่สตรี” เพิ่ม NGOs เช่น สภานายความและมูลนิธิด้านสตรีต่างๆ และตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติมจาก พส.

ประเด็นที่ 10 : ผู้หญิงกับสื่อ

- สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรมีการดำเนินการจัดการกับเว็บไซต์ลามก, ปราบปรามอุปกรณ์ทางเพศจากร้าน Sex shop

- ควรจัดเรตติ้งโทรทัศน์, หนังสือ, การ์ตูน เพื่อลดความรุนแรงจากสื่อ

- ผลักดันกฎหมายที่เกี่ยวกับสื่อ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเนื่องจากเห็นว่า บางฉบับไม่ทันสมัยในปัจจุบัน

- รมรณรงค์ให้สื่อเกิดความเข้าใจต่อการนำเสนอภาพผู้หญิงอย่างเข้าใจ เพื่อลดการตอกย้ำภาพลักษณ์ของสตรีกับสื่อ

- การแต่งกายของสตรีที่ไม่เหมาะสมเกิดจากสื่อ ทำให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบขึ้น

- กรมประชาสัมพันธ์ เสนอให้เพิ่มตัวชี้วัด คือ “จำนวนครั้งของการขอความร่วมมือ/ตักเตือนสถานีฯ มิให้แพร่ภาพหรือออกอากาศรายการที่แสดงออกทางชู้สาวมารมย์ ลามกอนาจาร หรือแสดงให้เห็นว่าผู้เป็นวัตถุทางเพศ” และ “จำนวนบทความ/คอลัมน์ในสื่อสิ่งพิมพ์ที่กล่าวถึงภาพ/รายงาน/เพลง ที่แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศ”

ประเด็นที่ 11 : ผู้หญิงกับสิ่งแวดล้อม

- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ขอตัดตัวชี้วัด 11.3 “การวิเคราะห์มิติหญิงชายเกี่ยวกับนโยบายและโครงการด้านสิ่งแวดล้อม” ตัวชี้วัด 11.4 “โครงการที่ส่งเสริมบทบาทสตรีในการผลิตที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม” ตัวชี้วัด 11.5 “ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นของผู้หญิงเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรและการรักษาสิ่งแวดล้อม” เนื่องจากผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมเป็นด้านพื้นที่ไม่ได้มีผลกระทบจากผู้หญิงและผู้ชาย

- ควรเก็บข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ ด้วย เช่น NGOs

- ควรเน้นการนำความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมไปเพิ่มศักยภาพสตรี

- ควรส่งเสริมให้มีการนำวัตถุที่ใช้แล้วนำกลับมาใช้ใหม่ (recycle)

- ควรมีการอบรมเน้นกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม เช่น เด็ก เยาวชน สตรี

- ให้ความรู้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของสตรีที่ส่งผลต่อสิ่งแวดล้อม

- รมรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อมจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น เด็ก, เยาวชน ให้เห็นความสำคัญของการรักษาสิ่งแวดล้อม

- เปลี่ยนตัวชี้วัด 11.4 “โครงการที่ส่งเสริมบทบาทสตรีในการผลิตที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม” เป็น “สัดส่วนผู้หญิงในฐานะผู้นำสตรีจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร”

ประเด็นที่ 12 : เด็กผู้หญิง

- ให้เพิ่มเติมหน่วยงานที่เป็นแหล่งข้อมูล และดูแลข้อมูลของ NGOs ที่ทำงานด้านเด็กเกี่ยวกับสถิติข้อมูล รวมทั้งโครงการที่ให้ความช่วยเหลือแก่เด็ก เพื่อให้ได้ข้อมูลชัดเจนเพิ่มขึ้น และควรเพิ่มปัญหาอุปสรรคเพื่อตั้งข้อสังเกตให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบในตัวชี้วัดดังกล่าวให้เห็นความสำคัญมากขึ้น

- ตัวชี้วัด 12.1 “การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก” ดูข้อมูลเพิ่มเติมจาก UNICEF มีข้อมูลเด็กในแต่ละประเทศรวมทั้งประเทศไทย

- ตัวชี้วัด 12.5 “กฎหมายการกำหนดอายุขั้นต่ำสำหรับการจ้างงาน” เพิ่มเติม กฎหมายและนโยบายการคุ้มครองเด็ก จากกรมสวัสดิการคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน

- ตัวชี้วัด 12.6 “กฎหมายที่ปกป้องเด็กจากการถูกทำร้ายทารุณกรรม และแสวงหาผลประโยชน์” หาข้อมูลเพิ่มเติมจาก สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก สท. เพื่อบันทึกข้อตกลง MOU การประชุมคณะรัฐมนตรี 6 ประเทศ (กลุ่มแม่น้ำโขง) MOU ไทยกับกัมพูชา, ไทยกับลาว

- ตัวชี้วัด 12.7 “นโยบายและโครงการที่ส่งเสริมการสอนแบบมีมิติหญิงชาย” ควรเพิ่มข้อสังเกต (ปัญหา/อุปสรรค) เพื่อให้มีการผลักดันการสอนแบบมีมิติหญิงชาย ผ่าน CGEO แผนแม่บทกระทรวงสาธารณสุข เพิ่มเติม

- ตัวชี้วัด 12.8 “นโยบายที่ส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาของเด็กหญิง” หาข้อมูลเพิ่มเติมจากหน่วยงาน ที่ให้ทุนการศึกษาแก่เด็กและเยาวชน เช่น สทด. พส. อบจ. สมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์ (คุณศิริลักษณ์ โทร. 0-2245- 3599) มูลนิธิประชาบดี NGOs

- สท. มีโครงการแก้ไขปัญหาลูกยากจน เด็กเร่ร่อน

- ตัวชี้วัด 12.10 “การให้ความรู้แก่เด็กเรื่องพฤติกรรมทางเพศและสุขภาพอนามัยเจริญพันธุ์” หาข้อมูลเพิ่มเติมจาก NGOs ต่าง ๆ เช่น สกส. เพื่อนใจวัยทีน สุกนิมิตร สมาคมวางแผนครอบครัว

- ตัวชี้วัด 12.11 “การบริการสำหรับเด็กที่ด้อยโอกาสและเด็กกลุ่มเสี่ยง” หาข้อมูลเพิ่มเติมจาก NGOs ด้านเด็ก และ กทม. ด้านเด็กเร่ร่อน

- ตัวชี้วัด 12.12 “อัตราส่วนเพศแรกเกิด” หาข้อมูลเพิ่มเติมจาก กระทรวงสาธารณสุข และสำนักทะเบียนราษฎร กระทรวงมหาดไทย

ภาคผนวก ก.

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการพิจารณาตัวชี้วัด

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการ
เรื่อง การพัฒนาตัวชี้วัดและข้อมูลสถานภาพสตรีไทย

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

พ.ต.อ.หญิงเบญจวรรณ เกียรติสารพิภพ	รอง ผบก.ศทก.	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
-----------------------------------	--------------	-----------------------

สำนักงานอัยการสูงสุด

นางสุกัญญา รัตนนาสินทร์	อัยการประจำกรม	สำนักงานอัยการสูงสุด
-------------------------	----------------	----------------------

ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร

นางสาวจริยาวดี เรือนเพชร	นักสังคมสงเคราะห์ 5	สำนักงานการสงเคราะห์และสวัสดิภาพสังคม สำนักพัฒนาสังคม
นางสาวอุมากรณ์ วีระวงศ์ตระกูล	นักสังคมสงเคราะห์ 5	สำนักงานการสงเคราะห์และสวัสดิภาพสังคม สำนักพัฒนาสังคม

กรมประชาสัมพันธ์

นางรัตนกร ทองสำราญ	นักประชาสัมพันธ์ 8ว	กองงาน กกช.
นางสาวนัยนา เศรษฐพรหมอนันต์	นักประชาสัมพันธ์ 8ว	กรมประชาสัมพันธ์
นางอรวิณ บุตรวงศ์	หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป	กรมประชาสัมพันธ์

สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ

นายวันเฉลิม โกลกุลานนท์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 3	สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ
นางสาวอุราพร บุญยรักษ์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 5	สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

นางนงนุช พินิจศักดิ์กุล	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล 4	สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
-------------------------	--------------------------------	------------------------------------

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

นางปาริชาติ เทพอารักษ์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8ว	สำนักติดตามประเมินผลและเผยแพร่
นายไชยงค์ มงคลจิตงาม	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 7	สำนักพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและกระจายรายได้
นางสาวสุพัฒนา ทองสุนทร	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6	สำนักพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและกระจายรายได้
นางสาวดวงกมล วิมลกิจ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 7	สำนักพัฒนาคุณภาพสังคมและคุณภาพชีวิต

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

นางดารณีย์ ศรีสวัสดิ์กุล	นักพัฒนาการกีฬา 7ว	สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
นางสาวอนุธิดา อังนสกุล	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 5	สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นางสีฟ้า จุลกันท์	บุคลากร 7ว	สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
นายรัฐ เรืองโชติวิทย์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 8ว	กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

นางสาวปิยะดา สุตกังวาล	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 7ว	สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
------------------------	-------------------------------------	--------------------------

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

นางอรรณพ สุทธรางกูร	นักสถิติเศรษฐกิจสังคม 7ว	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
นางสาวอาภาพร อมรธรรม	นักวิชาการสถิติ 6ว	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
นางสุวรรณา บุญฤกษ์	เจ้าหน้าที่บริหารงานสถิติ 7	กองบริหารจัดการเก็บข้อมูลสถิติ
นายวัชรชัย สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	เจ้าหน้าที่บริหารงานสถิติ 6	กองบริหารจัดการเก็บข้อมูลสถิติ
นางจิรกร รัศมีธัญ	นักสถิติเศรษฐกิจสังคม 6ว	กองบริหารจัดการเก็บข้อมูลสถิติ

กระทรวงมหาดไทย

นางสาววิบูลพรรณ เปาอินทร์	เจ้าพนักงานปกครอง 6ว	กองวิชาการและแผนงาน กรมการปกครอง
---------------------------	----------------------	----------------------------------

กระทรวงแรงงาน

กรมการจัดหางาน

นางสุวรรณา เอี่ยมสะอาด	นักวิชาการแรงงาน 7ว	กองส่งเสริมการมีงานทำ
นางสาวเกศสุรางค์ แสงสว่าง	นักวิชาการแรงงาน 6ว	กองส่งเสริมการมีงานทำ

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

นายบุญตา ศิริจันทร์	นักวิชาการฝึกอบรมอาชีพ 6ว	กองส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพแรงงานและผู้ประกอบการ
---------------------	---------------------------	---

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

นางสาวโสภา เกียรตินิรชา	นักวิชาการแรงงาน 8ว	สำนักแรงงานสัมพันธ์
นางอภิญญา มงคลเกียรติชัย	นักวิชาการแรงงาน 6ว	กองสวัสดิการแรงงาน

สำนักงานประกันสังคม

นางสาวนุชบา วงศ์สุวรรณ	นักวิชาการสถิติ 8ว	สำนักงานประกันสังคม
นางสาวภาศินี พวงพนมรัตน์	นักวิชาการสถิติ 7ว	สำนักงานประกันสังคม

กระทรวงวัฒนธรรม

นายประทีป ทิมให้ผล	นักวิชาการวัฒนธรรม 6ว	สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
นางสาววราพรรณ ชัยชนะศิริ	นักวิชาการวัฒนธรรม 6ว	สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
นางสาวยุพา เรืองพุ่ม	นักวิชาการวัฒนธรรม 6ว	สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
นางสาวกิตติพร ใจบุญ	นักวิชาการวัฒนธรรม 6ว	สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
นางสาวณัฏฐา ปิณฑุทธชัย	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน	สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวง

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

นางภรณ์ วิชาศิลป์

ผอ.ส่วนแผนงาน

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

กระทรวงศึกษาธิการ

นางอรุณี สถานพงษ์

นักวิชาการศึกษา 8

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

นางสาววัฒนา อาทิตย์เที่ยง

ผู้อำนวยการ

สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา

นางสิริวรรณ สวัสดิวัฒน์ อยุธยา

นักวิชาการศึกษา 8

สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา

นางสาวอัจฉรา มั่นทองษ์

บุคลากร 6ว

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นางสุภัทรา วีรพงษ์

บุคลากร 7ว

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

นางสาวยุภาดี ไวสานท์สาย

บุคลากร 8ว

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นางสาวพรพรรณ ประจักษ์เนตร

นักวิจัย

วิทยาลัยประชากรศาสตร์

นางสาวรัตนา จารุเบสจ

นักวิจัย

สถาบันวิจัยสังคม

นางสุทธิดา วงศ์สภาพพัฒน์

นักวิจัย

สถาบันวิจัยสังคม

กระทรวงสาธารณสุข

พ.ญ.สุวนิตย์ สร้างศรีวงศ์

นายแพทย์ 8ว

กองอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย

นางทรงศนีย์ ไรจนสกุล

นักวิชาการสาธารณสุข 7

กองอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย

นางสาวรัตนา ตั้งชลทิพย์

นักจิตวิทยา 8

สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย

นางสาวอัญชลี คติอนุรักษ

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวง

มูลนิธิ/สมาคม

นายสิทธิชัย รักษานวงศ์

หัวหน้าส่วนรับเรื่องราวร้องทุกข์

มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี

นางสาวโสภิตา อัสวกลาง

เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ

สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน

นางสาวอรุณี บรรพบุตร

เจ้าหน้าที่วิจัย

สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน

นางยุพา ภูสาหัส

เจ้าหน้าที่โครงการ

Asia Foundation

นางสาวศิริลักษณ์ เทศวาส

ผู้จัดการ

สมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์แห่งประเทศไทย

นางจินดา มีประเสริฐสกุล

กรรมการบริหาร

สภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์

นางทองจันทร์ คำจันทร์ราช

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี

นางสาวสุพัตรา ภูธนานุสรณ์

ผู้จัดการโครงการ

UNIFEM - CEDAW SEAP THAILAND

นายทนงชัย บุรณพิสุทธิ

นักวิชาการ โสตทัศนศึกษา

LDI.

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

นางวรรณภา นวลผิว	นักสังคมสงเคราะห์ 7ว	สำนักงานปลัดกระทรวง
------------------	----------------------	---------------------

สำนักมาตรฐานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

นางรลนา มณีประเสริฐ	ผู้อำนวยการ	กลุ่มการวิจัยและพัฒนา
นางสาวอมรรรัตน์ จิระปัญญา	นักสังคมสงเคราะห์ 7ว	กลุ่มการวิจัยและพัฒนา
นางสาวนภาพร บัวแก้ว	นักสังคมสงเคราะห์ 7ว	กลุ่มการวิจัยและพัฒนา
นางสาวรชกร งามดี	นักสังคมสงเคราะห์ 7ว	กลุ่มการวิจัยและพัฒนา

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

นางสิรินาถ ยกลื่อน	นักสังคมสงเคราะห์ 7ว	สำนักบริการสวัสดิการสังคม
นางอ้อยทิพย์ ชื่นตา	นักสังคมสงเคราะห์ 7ว	สำนักบริการสวัสดิการสังคม
นางสาวศิริพร ภูฎิรัตน์	นักสังคมสงเคราะห์ 5	สำนักบริการสวัสดิการสังคม
นางสาวรัชนิ บุญเรือง	นักสังคมสงเคราะห์ 6ว	สำนักบริการสวัสดิการสังคม

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ

นางครุณี เทพเฉลิม	ผู้อำนวยการ	สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้ด้อยโอกาส
นางวิจิตรา ทองไทย	นักสังคมสงเคราะห์ 7ว	สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก
นางสาวชนานันท์ วุฒิทวี	นักสังคมสงเคราะห์ 7ว	สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก
นางสาวรัชดาภรณ์ สงฆ์สุวรรณ	นักพัฒนาสังคม 6ว	สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

นางสาวอุทุมพร กังวาลไกร	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน 8ว	หน่วยตรวจสอบภายใน
นายสมชาย วุฒิสุมบุรณ์	นักพัฒนาสังคม 8ว	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
นางดารารัตน์ แก้วสลับสี	นักพัฒนาสังคม 8ว	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
นางสาวราภรณ์ พงศ์พนิดานนท์	นักพัฒนาสังคม 7ว	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
นางสาวพัชรวิวรรณ ฤทธิวรรณะ	นักพัฒนาสังคม 5	กองกลาง
นางสาวรัตนภรณ์ จารุวัตร	นักวิชาการพัฒนาสังคม 6ว	สำนักส่งเสริมสถาบันครอบครัว
นายพนพล มหกรรมโกลา	นักพัฒนาสังคม 7ว	กองส่งเสริมและพัฒนาเครือข่าย
นางสาวสุเพ็ญ แทนวิทยานนท์	นักพัฒนาสังคม 7ว	กองส่งเสริมและพัฒนาเครือข่าย
นางบุญน้อม เทียมสว่าง	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6	สำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย
นางอัมพร นาคสีเหลือง	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 5	สำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย
นายพงศ์ศักดิ์ จิตตะปาโล	นักพัฒนาสังคม 7ว	สำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย
นางอรภรณ์ อำไพจิตต์	นักพัฒนาสังคม 6ว	สำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย
นางสาวปณณาภา ชุมวรฐายี	นักพัฒนาสังคม 6ว	สำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย
นางอริศรี สุสุทธิ	นักพัฒนาสังคม 6ว	สำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย
นางสาวณัฐดา เกิดผล	นักพัฒนาสังคม 5	สำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย
นางสาวชนันพัฒน์ เนตรวงศ์ทอง	นักวิชาการพัฒนาสังคม 8ว	สำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย
นางสาวดวงสุดา เมืองวงษ์	นักวิชาการพัฒนาสังคม 7ว	สำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย

นางสุธานี แสงสุวรรณ	นักวิชาการพัฒนาสังคม 7ว	สำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย
นางพัชรี อาระยะกุล	นักวิชาการพัฒนาสังคม 7	สำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย
นางสาวภาณี จันทรัตน์	นักวิชาการพัฒนาสังคม 6ว	สำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย
นางวราณี สุภนนิมิตรตระกูล	นักวิชาการพัฒนาสังคม 4	สำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย
นายไตรรัตน์ ฟาปกาศิต	นักวิชาการพัฒนาสังคม 4	สำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย
นางสาวอัจฉรา ศรีรัตอำไพ	นักวิชาการพัฒนาสังคม 4	สำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย
